

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT

Handelsstraat, 44 - 1040 Brussel
Tel. : 02/511.18.30

JAARVERSLAG 1985 - 1986

06.11.1986.

Voorwoord

Voor U ligt het eerste jaarverslag 1985-1986 van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat. Het geeft een overzicht van zijn voornaamste werkzaamheden en van de adviezen uitgebracht tijdens het afgelopen jaar. Het is de bedoeling om; indien de materiële en financiële middelen dit toelaten, ieder jaar zo'n verslag voor te leggen. Aldus hopen wij de werking van de Hoge Raad toegankelijker te maken op de eerste plaats voor de bedrijfsrevisoren, maar ook voor het ruime publiek.

De wettelijke regeling die voor de bedrijfsrevisoren werd ingevoerd door de hervorming van 21 februari 1985 is nieuw voor de organisatie van een vrij beroep. Traditioneel beschikken de vrije beroepen over een ruime zelfstandigheid om het beroep te organiseren naar hun eigen inzichten. Het is een vorm van zelfregulering door de beroepsgenoten met als enige begrenzing de wil van de (parlementaire) wetgever.

Het principe van de zelfregulering werd behouden voor de bedrijfsrevisoren, maar het wordt getoetst aan de noden van het maatschappelijk verkeer. Deze toetsing gebeurt niet op de eerste plaats in het parlement maar wel in de Hoge Raad. De Hoge Raad is het orgaan waar via discussie en reflectie tussen de beroepsbeoefenaars, de vertegenwoordigers van grote maatschappelijke organisaties en enkele deskundigen, de beroeps- en gedragsregels die voortvloeien uit de technische beroepsuitoefening worden afgestemd op de eisen van het maatschappelijk verkeer en omgekeerd waar de eisen van het maatschappelijk verkeer een technische gestalte krijgen zodat de beroepsoefenaars deze eisen kunnen toepassen in hun dagelijkse praktijk.

Deze wisselwerking tussen de technische eisen van de beroepsbeoefening en de eisen van het maatschappelijk verkeer bestaat in alle vrije beroepen. Het bedrijfsrevisoraat is evenwel het eerste vrije beroep waar dit wederzijds afstemmen van deze vereisten op elkaar, systematisch werd georganiseerd. Indien deze formule slaagt kan zij als model dienen voor andere beroepen.

Om te slagen is het absoluut noodzakelijk dat allen die een rol spelen in deze vorm van regulering steeds bereid zijn en blijven om zich zonder vooroordeel in te leven in het standpunt van waaruit de tegenspeler de controle op de jaarrekeningen en de financiële en economische informatie beschouwt. Hiertoe is eveneens vereist dat men aanvaardt het eigen standpunt steeds weer opnieuw te verklaren en te motiveren.

Teneinde deze wisselwerking op een zo ruim mogelijke basis te laten gebeuren worden de activiteiten van de Hoge Raad in een jaarverslag bekend gemaakt en onder het publiek verspreid.

./..

Alle suggesties in verband met de technische, maar vooral de maatschappelijke evolutie van het bedrijfsrevisoraat zijn welkom en wij hopen dat het voorliggend document U hierover een duidelijker beeld kan geven.

F. VANISTENDAEL;
Voorzitter.

JAARVERSLAG VAN DE HOGE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSREVISORAAT 1985 - 1986

1. Benoeming en installatie : - De leden van de Hoge Raad werden benoemd bij K.B. van 18.04.1985. De Hoge Raad werd formeel geïnstalleerd door de heer EYSKENS, Minister van Economische Zaken op Woensdag 25.09.1985. (1) (3a, 3b)
 - De kredieten voor de werking van de Hoge Raad werden goedgekeurd door de heer PH. MAYSTADT, Minister van de begroting op 02.07.1985.
 - Het inwendig reglement van de Hoge Raad werd goedgekeurd bij K.B. van 31.07.1985, bekendgemaakt in het B.S. van 15.08.1985. (2)
 - De financiële regeling voor de vergoeding van de leden van de Hoge Raad werd vastgesteld bij K.B. van 04.11.1985. (4)
 - Een halftijd assistent bij de Hoge Raad werd aangeworven voor de duur van 12 Maanden op 16.12.1985.

2. Aantal vergaderingen : - Tijdens het werkjaar 1985 - 1986 heeft de Hoge Raad negentien maal vergaderd, de eerste vergadering werd gehouden op 26.04.1985 de laatste op 03/04/1986. Deze vergaderingen namen normaal ieder een halve dag in beslag en werden, buiten de vakantieperiode, de eerste en de derde donderdagvoormiddag van iedere maand gehouden.

3. Adviezen van de Hoge Raad :

De werkzaamheden van de Hoge Raad hebben betrekking gehad op de volgende punten :

 1. Advies inzake het K.B. van 15.05.1985 ter uitvoering van de overgangsbepalingen van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van het Instituut der Bedrijfsrevisoren gewijzigd bij de wet van 21.02.1985. Gezien de hoogdringendheid van dit advies werd het onmiddellijk, na het advies van de Raad van State, mondeling overgemaakt aan de gevolmachtigde ambtenaar en later op 28.05.1985 definitief goedgekeurd. (5)
 2. Opstellen van het reglement van inwendige orde van de Hoge Raad uitgevaardigd bij K.B. van 30.07.1985. (2)
 3. Artikelsgewijze bespreking van het ontwerp stagereglement voorgelegd door het Instituut der Bedrijfsrevisoren, en advies inzake het stagereglement meegedeeld aan de Voorzitter van het I.B.R. op 7 februari 1986 en aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 14 februari 1986. De geamendeerde nieuwe tekst van het ontwerp stagereglement werd goedgekeurd in de vergadering van 17.04.1986. (6 a, b) c)

4. Artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van het reglement van inwendige orde voorgelegd door het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Het schriftelijke advies van de Hoge Raad wordt op dit ogenblik opgesteld.
5. Opstellen van een ontwerp K.B. houdende procedure tot eerste voordracht van kandidaat-revisoren aan de ondernemingsraad. Dit ontwerp werd bij brief van 24.10.1986 overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken en werd uiteindelijk het K.B. van 17.03.1986 betreffende de voordracht door de ondernemingsraden van kandidaten voor de opdracht van commissaris-revisor of van bedrijfsrevisor. (7)
6. Advies van de Hoge Raad inzake de toepassingsmoeilijkheden met betrekking tot de hervorming van het bedrijfsrevisoraat in de Ziekenhuissector, overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 10.10.1985. (8)
7. Advies van de Hoge Raad inzake een verzoek tot afwijking van de toepassing van de wet houdende hervorming van het bedrijfsrevisoraat door het Nationaal Intermutualistisch College, overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij de brief van 23.10.1985. (9)
8. Advies van de Hoge Raad inzake de toepassing van de wet houdende hervorming van het revisoraat op de diamantsector, overgemaakt bij brief van 18.11.1985 aan de Minister van Economische Zaken. (10)
9. Voorlopig advies van de Hoge Raad inzake de toelating van Nederlandse registeraccountants, overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 09.12.1985. (11)
10. Advies inzake de wijzigingen in de toepassingsnormen en het tijdelijk uitstel van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken op 17.01.1986. (12)
11. Advies inzake een parlementaire vraag van de Heer Peeters, over de verplichting tot inschrijving van de bedrijfsrevisoren in het handelsregister, overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 27.01.1986. (13)
12. Advies inzake de toepassing van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat en de Nationale Maatschappij van de Waterdistributie overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 03.02.1986. (14)
13. Advies inzake de toepassing van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat op de Sociale Verzekeringssystemen voor Zelfstandigen, overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 08.02.1986. (15)

./...

14. Aanvullend advies inzake de hoedanigheid van erkende bedrijfsrevisoren volgens de wet van 9 juli 1985 met betrekking tot de controle op de verzekeringsondernemingen : niet toepassing op de mutualistische vereniging en overgemaakt aan de Minister van Economische Zaken bij brief van 03.02.1986. (16)
15. Advies inzake de toepassing van de wet van 21 februari 1985 betreffende de hervorming van het bedrijfsrevisoraat op de Onderlinge Borgstellingsvereniging der Belgische Gemeenteontvangers, overgemaakt aan de Directeur-generaal van de vereniging bij brief van 20.02.1986. (17)

4. Individuele aanvragen om inlichtingen.

Naast de bovenstaande adviezen zijn er talrijke telefonische en schriftelijke aanvragen om inlichtingen.

5. Documentatie :

- (1) De Hoge Raad neemt zich voor een informatiebrochure uit te geven over de belangrijkste regels en problemen in verband met het bedrijfsrevisoraat, ondanks het feit dat hierover reeds tamelijk uitvoerig werd gepubliceerd. De bedoeling is een zo objectief mogelijk document van voorlichting ter beschikking stellen ten behoeve van niet-deskundigen. Een gedeelte van het voorontwerp werd reeds opgesteld.
- (2) De Hoge Raad neemt zich voor zijn beslissingen en adviezen te publiceren zodat een volledig overzicht bestaat van alle wetteksten, besluiten, en adviezen die betrekking hebben op de werking van de Hoge Raad en op de reglementen of adviezen die van hem uitgaan.

6. Contacten met het I.B.R. :

Vanaf het begin heeft de Hoge Raad groot belang gehecht aan goede verhoudingen met het Instituut der Bedrijfsrevisoren. In juli 1985 werd een eerste informele contactvergadering belegd met de leden van de Raad van het Instituut. Op de installatiezitting van de Hoge Raad werd het woord gevoerd door de Voorzitter van het Instituut en op de jaarvergadering van het Instituut op 8 maart 1986 werd de Hoge Raad vertegenwoordigd door professor Y. Merchiers. Tevens werden talrijke informele werkvergaderingen gehouden met de Voorzitter van de Hoge Raad en een of meer leden van de Raad van het Instituut en hun adviseurs. De laatste twee vergaderingen van de Hoge Raad werden overigens gehouden in aanwezigheid van een delegatie van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

85/86-1

15 APRIL 1985. - KONINKLIJK BESLUIT
TOT AANSTELLING VAN DE LEDEN VAN DE HOGE RAAD
VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat, inzonderheid op artikel 101;

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken en van Onze Minister van Financiën;

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Worden voor een termijn van zes jaar benoemd tot lid van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat :

1° Op de voordracht van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven :

Mevr. Linda Blomme.

De heren :

Guy Keutgen;
Robert Sacré, en
Paul Silon.

2° Op de voordracht van de Minister van Economische Zaken en van de Minister van Financiën :

Mevr. Yvette Merchiers.

De heren :

Guy Quaden, en
Frans Vanistendael.

Art. 2. De heer Frans Vanistendael wordt voor een termijn van zes jaar benoemd tot Voorzitter van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat.

./..

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt bekendgemaakt tot het Belgisch Staatsblad.

Art. 4. Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Financiën zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 15 april 1985.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Economische Zaken.

M. EYSKENS

De Vice-Eerste Minister
en Minister van Financiën en Middenstand

F. GROOTJANS

30 JULI 1985. - KONINKLIJK BESLUIT
HOUDENDE HET REGLEMENT VAN INWENDIGE ORDE VAN DE
HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet

Gelet op de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat, inzonderheid op artikel 101;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, paragraaf 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het in het belang van 's land bedrijfsleven noodzakelijk is zonder uitstel zekere uitvoeringsmaatregelen te nemen voor de bepalingen door de hogergenoemde wet van 21 februari 1985 ingelast in de wet van 22 juli 1953 : dat deze uitvoeringsmaatregelen onderworpen moeten worden aan het advies van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat : dat het daarom past zonder uitstel het reglement van inwendige orde van deze laatste vast te stellen;

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De leden van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat worden door ons benoemd voor een termijn van zes jaar, hun mandaat is hernieuwbaar. In geval van vervanging van een lid zal het nieuw aangeduide lid het mandaat van diegene die hij vervangt beëindigen.

De leden van de Hoge Raad kunnen geen lid zijn van het Instituut der Bedrijfsrevisoren of van het Instituut der Accountants, noch lid of vennoot in een vereniging of een vennootschap van bedrijfsrevisoren of accountants.

Art. 2. De Voorzitter van de Hoge Raad wordt, door ons aangeduid onder zijn leden benoemd op voordracht van de Minister van Economische Zaken en van de Minister van Financiën.

Hij wordt in deze hoedanigheid aangeduid voor een hernieuwbare termijn van zes jaar; in geval van vervanging van de Voorzitter zal de nieuw aangeduide Voorzitter het mandaat van diegene die hij vervangt beëindigen.

./..

De Voorzitter bereidt en zit de vergaderingen van de Hoge Raad voor en verzekert de uitvoering van de door hem genomen beslissingen : hij houdt toezicht op het opstellen van de notulen van de vergaderingen alsmede van de adviezen, aanbevelingen en verslagen uitgaande van de Hoge Raad.

Hij vertegenwoordigt de Hoge Raad ten overstaan van de Regering en van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, zoals tegenover derden in het algemeen.

Hij overhandigt aan de Regering en/of aan het Instituut der Bedrijfsrevisoren de adviezen en aanbevelingen die door de Hoge Raad worden aangenomen. Hij neemt de nodige maatregelen om deze adviezen of aanbevelingen bekend te maken, wanneer de Hoge Raad tot bekendmaking heeft besloten.

Hij staat in voor het dagelijks beheer van de Hoge Raad en neemt hiervoor de nodige maatregelen.

De Raad duidt een Onder-Voorzitter aan tussen de leden benoemd op voorstel van de Minister van Economische Zaken en van de Minister van Financiën.

Art. 3. De vergoeding van de Voorzitter en van de leden wordt vastgesteld door de Minister van Economische Zaken : zij hebben daarenboven recht op de terugbetaling van hun verplaatsings- en verblijfskosten.

Art. 4. De Hoge Raad vergadert mits schriftelijke uitnodiging van de Voorzitter. De uitnodiging bevat de dagorde. Behalve in geval van hoogdringendheid, moet de uitnodiging ten minste een week voor de datum van de vergadering verstuurd worden.

Elk lid van de Hoge Raad kan schriftelijk de Voorzitter verzoeken een vergadering bijeen te roepen en/of punten op te nemen op de dagorde.

Art. 5. Het Instituut der Bedrijfsrevisoren stelt de Hoge Raad in kennis van elke beslissing met algemene draagwijdte die het genomen heeft; zonder afbreuk aan de toepassing van het artikel 101 van de wet van 21 februari 1985, tot hervorming van het Bedrijfsrevisoraat, kan het zijn beslissingen ter voorafgaandelijke advies aan de Hoge Raad voorleggen.

Art. 6. De Hoge Raad kan het Instituut der Bedrijfsrevisoren belasten met elk probleem van algemene draagwijdte dat in de bevoegdheid van het Instituut ligt.

Art. 7. De Voorzitter of de Onder-Voorzitter van het Instituut worden gehoord door de Hoge Raad, telkens deze het nuttig acht. Zij kunnen verzoeken om door de Hoge Raad gehoord te worden voor elk probleem dat in zijn bevoegdheid ligt. De Hoge Raad kan eveneens deskundigen horen.

Art. 8. De Hoge Raad beraadslaagt overeenkomstig de regels van de beraadslagende vergaderingen. De goedkeuring van een advies of aanbeveling aan het Instituut der Bedrijfsrevisoren, vereist nochtans dat ten minste vier leden een positieve stem uitbrengen. Een lid kan aan een ander lid een geschreven volmacht geven voor de stemming.

De adviezen en aanbevelingen moeten met redenen omkleed zijn.

Wanneer de Hoge Raad overeenkomstig het artikel 101 paragraaf 1, lid 3 van de wet houdende hervorming van het bedrijfsrevisoraat, wordt geraadpleegd, moet zijn advies verstrekt worden binnen een termijn bepaald door de Regering of door het Instituut der Bedrijfsrevisoren, die niet korter kan zijn dan drie maand te rekenen vanaf de ontvangst van het verzoek om advies door de Hoge Raad. Deze termijn wordt verlengd door een met redenen omkleede beslissing van de Hoge Raad betekend aan de Regering en/of het Instituut der Bedrijfsrevisoren, voor het verstrijken van de oorspronkelijke termijn.

Na verloop van deze termijn zal de Hoge Raad geacht worden geen opmerkingen te hebben over het ontwerp dat hem ter advies werd voorgelegd.

Art. 9. De leden van de Hoge Raad en de personen die zijn secretariaat waarnemen mogen geen feiten, waarvan zij kennis zouden hebben uit hoofde van hun functie, bekendmaken.

Art. 10. Het secretariaat van de Hoge Raad wordt waargenomen door één of meerdere ambtenaren van de Dienst Bedrijfsorganisatie van het Ministerie van Economische Zaken, die ten dien einde door de Minister van Economische Zaken worden aangeduid.

Art. 11. De werkingskosten van de Hoge Raad worden gedragen door de begroting van het Ministerie van Economische Zaken.

Art. 12. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van de dag van de benoeming van de Voorzitter en de leden van de Hoge Raad.

Art. 13. Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Motril, 30 juli 1985.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Economische Zaken,

M. EYSKENS

./..

INSTALLATIE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT
OP 25 SEPTEMBER 1985.

Toespraak van de heer Mark EYSKENS, Minister van Economische Zaken.

Dames en Heren,

De wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat is eindelijk, na een langdurige, grondige en deskundige bespreking in de bevoegde parlementaire commissies, tot stand gekomen.

Daarvan getuigen b.v. de meer dan 110 amendementen die destijds in de Kamercommissie werden ingediend en waarvan er meer dan 80 pct. geheel of gedeeltelijk in de goedgekeurde tekst werden opgenomen, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks bij wijze van regeringsamendementen.

Van deze belangrijke hervorming, die een nieuw gelaat zal geven aan de beroepen van bedrijfsrevisor en van accountant, en de ermede verband houdende richtlijnen, was reeds jarenlang sprake. Sinds de Sociale en Economische Conferentie van 1970 en het advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven over deze problematiek van juli 1972 werd deze hervorming niet enkel benaderd vanuit een vennootschapsrechtelijke optiek en vanuit de evolutie van het Europees vennootschapsrecht, maar ook en voornamelijk in het licht van een verder doorgedreven democratisering van het bedrijfsleven.

Een dergelijke democratisering van het bedrijfsleven impliceert een ondernemingsbeleid waarvan de basisopties en de uitwerking transparant zijn, zowel ten opzichte van het maatschappelijk verkeer in het algemeen, als ten opzicht van de vennoten, de schuldeisers, de overheid en niet in het minst ten opzichte van de werknemers van de onderneming.

Deze transparantie werd verwezenlijkt in een algemene optiek door de hervorming van het boekhoud- en jaarrekeningenrecht (wet van 17 juli 1975 en uitvoeringsbesluiten), en tevens op een meer specifieke wijze via diverse regelingen waarvan de meest essentiële het koninklijk besluit van 27 november 1973 is, met betrekking tot de economische en financiële inlichtingen te verstrekken aan de ondernemingsraden.

./..

Informatieverstrekking, hoe essentieel ook, verliest echter een groot deel van haar betekenis, als de betrouwbaarheid ervan niet door alle belanghebbenden volledig erkend wordt. Vandaar het grote belang van een deskundige, onpartijdige controle en certificering van de over het ondernemingsgebeuren verstrekte informatie, door bedrijfsrevisoren van wie de onafhankelijkheid, de bekwaamheid en het gezag onbetwist zijn.

Sinds het verschijnen van de wet van 21 februari 1985 werd niet stilgezeten, inmiddels werden immers reeds alle onmiddellijk te treffen uitvoeringsbesluiten genomen zowel m.b.t. de bedrijfsrevisoren als m.b.t. de accountants, zoals :

- het besluit tot uitvoering van gewijzigde overgangsmaatregelen inzake de oprichting van het Instituut der Bedrijfsrevisoren (15 mei 1985) ;
- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 betreffende het Instituut der Accountants ;
- het besluit tot benoeming van de leden van de Erkenningscommissie van het Bedrijfsrevisoraat en van de leden van de Tuchtcommissies en van de Commissies van Beroep van het Instituut der Bedrijfsrevisoren en van het Instituut der Accountants, (16 juli 1985) ;
- het besluit tot vaststelling van het reglement van inwendige orde van van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat (30 juli 1985) ;
- en last but not least het koninklijk besluit van 15 april 1985 tot aanstelling van de leden van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat, waarvan wij nu de plechtige installatie bijwonen, ofschoon de Raad reeds sinds begin mei jl. operationeel is.

x

x

x

U ter gelegenheid van deze installatie overtuigen van het belang van de bij de wet van 21 februari 1985 doorgevoerde hervorming van het bedrijfsrevisoraat is een wellicht nutteloze onderneming. Ik wens U nochtans enkele ogenblikken te onderhouden over een essentieel aspect van deze brede hervorming.

./..

Een fundamenteel kenmerk van de hervorming is de oriëntering van het revisoraat naar het maatschappelijk verkeer toe. De verslaggeving die van de bedrijfsrevisor wordt verwacht in de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten mag niet beïnvloed worden door particuliere belangen, hoe respectabel ook. Bij het vormen van een zelfstandig oordeel zal de bedrijfsrevisor zich onder alle omstandigheden moeten laten leiden door het algemeen belang en de vereisten van het maatschappelijk verkeer.

Enkel door aldus te handelen zal de bedrijfsrevisor kunnen uitgroeien tot die onafhankelijke, onpartijdige vertrouwenspersoon van alle bij een getrouwe financiële verslaggeving betrokken partijen.

En dat is toch de hoeksteen waarop de wetgever de hele omvorming heeft gegrondvest : de bedrijfsrevisor die als onafhankelijke deskundige zowel ten behoeve van geldschieters, bedrijfsleiders, werknemers als de overheid en de doorsnee burger de getrouwheid van financiële staten toetst volgens gebruikelijke normen.

Deze hervorming die, zoals ik reeds uitlegde, het resultaat vormt van een lang rijpingsproces en van een vergaande consensus onder de betrokken partijen, zal slagen of mislukken in de mate waarin het maatschappelijk verkeer de deskundigheid en de onafhankelijkheid van de revisoren als een onbetwiste realiteit, en niet als een schijntoestand zal ervaren.

Van de revisoren en van hun Instituut wordt dus heel wat verwacht. Deskundig en onafhankelijk oordelen - hoeft het ons te verwonderen - is in het verleden soms een zeer moeilijke opdracht gebleken. In dat opzicht vormen de gebruikelijke controlenormen die het Instituut voortaan na consultatie van de Hoge Raad zal bepalen, voor de beroepsbeoefenaars een haast onmisbare professionele leidraad, willen zij hun taak - zoals de wet het eist - "naar behoren" vervullen. Hier past het reeds grote verdienste van het Instituut te onderstrepen dat na het in werking treden van het nieuwe Belgische boekhoud- en jaarrekeningenrecht terecht zeer actief is geweest op dat vlak.

Doch de wetgever heeft terecht geoordeeld, dat gelet op de essentie zélf van de revisorale functie m.n. het openbaarmaken van deskundige verklaringen, omtrent de betrouwbaarheid van financiële staten, dit beroep nood heeft aan een bevoorrechte gesprekspartner, aan een "maatschappelijk klankbord".

./..

Dit maatschappelijk klankbord heeft uiteindelijk de vorm gekregen van een Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat. Krachtens de wet heeft de Hoge Raad tot taak via het verstrekken, op eigen initiatief of op verzoek, van adviezen of aanbevelingen aan de Regering of aan het Instituut der Bedrijfsrevisoren, ertoe bij te dragen dat bij de uitoefening van de controle-opdrachten die de wet aan de bedrijfsrevisoren toevertrouwt, het algemeen belang en de vereisten van het maatschappelijk verkeer in acht worden genomen.

De Hoge Raad is een adviesorgaan drieledig samengesteld uit onafhankelijke leden, rechtstreeks aangeduid door de overheid, en andere leden die nauwe banden hebben met de werkgevers- en werknemersorganisaties. Via dit adviesorgaan krijgen de overheid en de sociale gesprekspartners derhalve de mogelijkheid hun inbreng te doen in het algemeen beleid inzake bedrijfsrevisoraat. Elke beslissing met algemene draagwijdte van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, zal aan de Hoge Raad worden medegedeeld. Deze laatste kan - zoals U weet - beslissen zijn adviezen of aanbevelingen openbaar te maken.

De Hoge Raad is daarentegen géén tucht - of controle-orgaan. Daarover kan niet de minste twijfel bestaan. Het Instituut der Bedrijfsrevisoren behoudt zijn bevoegdheid voor alles wat de organisatie van het beroep, de professionele begeleiding van zijn leden en de tuchthandhaving betreft.

Doch het spreekt anderzijds vanzelf en dat lijkt mij zelfs van het grootste belang dat een nauwe samenwerking tot stand komt tussen de Hoge Raad en het Instituut. Institutioneel gezien zijn daartoe de nodige faciliteiten geschapen. Zowel de hervormingswet zélf, als het reglement van inwendige orde van de Hoge Raad leggen de noodzakelijk geachte wederzijdse consultaties op of maken deze mogelijk, zonder overdreven formalisme.

Ik druk dan ook de wens uit dat U die leiding geeft aan deze respectieve instellingen van deze mogelijkheden ruim zult gebruik of zelfs misbruik maken om samen, via een zinvolle dialoog, bij te dragen tot de ontwikkeling van het bedrijfsrevisoraat in de door de wetgever aangegeven richting.

De Voorzitter en de Leden van de Hoge Raad feliciteer ik met hun benoeming. De functie van maatschappelijk klankbord vervullen is een niet te onderschatten opdracht. Het uitbouwen en gestalte geven aan een nieuw opgerichte instelling evenmin. Ik wens hun bij de vervulling van deze opdrachten het grootst mogelijk succes toe.

85-86/3 b

Mijnheer de Minister,
Mijnheer de Voorzitter van het Instituut van Bedrijfsrevisoren,
Dames en Heren,

Wij zijn een land van stoeten, kermissen en vieringen. De plechtige installatie van deze Hoge Raad past dan ook in een prachtlievende traditie die wij meedragen van voor de Bourgondische hertogen. Wellicht is er bij de bekroning van zo'n lang aanslepend werk als de wet op het bedrijfsrevisoraat reden tot juichen en feesten, maar nog meer is er, zoals u het overigens zelf verkondigt in alle steden en dorpen van dit land, reden om samen te werken.

Alhoewel de Hoge Raad vandaag wordt geïnstalleerd is zij reeds aan haar zevende werkvergadering toe. De traagheid van het wetgevend proces dat jaren in beslag heeft genomen staat immers in scherpe tegenstelling met de snelheid waarmee de wet binnen enkele maanden in volledige uitvoering dient te werken.

Iedereen die al eens een regulerende functie heeft waargenomen weet immers dat de problemen slechts beginnen, wanneer het parlement door een wet de problemen definitief heeft opgelost. De praktische problemen stapelen zich snel op en kunnen tot nu toe in hoofdzaak tot drie categorieën herleid worden :

1. Problemen die ontstaan uit de sociale rol die door de nieuwe wet aan de bedrijfsrevisoren is toebedeeld en die de uitoefening van de controle op de rekeningen daardoor meeslepen in de sociale spanning die de verhoudingen tussen werkgevers en werknemers vaak kenmerken.
In deze sfeer liggen de problemen van de informatie aan de bedrijven en de werknemersafgevaardigden in de ondernemingsraad en de procedure die voor de instelling en voorstelling van de bedrijfsrevisoren in de ondernemingsraad moet worden gevolgd.
2. Problemen die betrekking hebben op het toepassingsgebied van de controlemaatregelen. De toepassing van de wetgeving roept een aantal praktische problemen op, zoals de moeilijkheden die rijzen bij het controleren van ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen waarvan het rekeningstelsel afwijkt van datgene wat is voorgeschreven voor winstgevende ondernemingen en moeilijkheden die voortvloeien uit de eigen geaardheid van bepaalde bedrijfssectoren die niet altijd gemakkelijk in het wetgevende raam zijn in te passen.

./...

3. Tenslotte problemen die betrekking hebben op de eigenlijke structuur van de uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor. In dit domein vallen het ontwerp van stagereglement, het inwendig reglement van het Instituut van Bedrijfsrevisoren, de problemen van de onverenigbaarheden die de onafhankelijke en kwalitatief verantwoorde uitoefening van het beroep moeten waarborgen, de positie van internationale kantoren om maar enkele punten te noemen.

U hoort het al door de goedkeuring van de wet werd de agenda niet afgewerkt, ze werd slechts opgesteld. Het afwerken van deze agenda vergt niet alleen competentie en goede wil van alle leden van de Hoge Raad, maar ook en vooral een toereikende infrastructuur en een degelijk secretariaat.

Immers er mag nog zoveel competentie en goede wil aanwezig zijn, de goede werking van de Hoge Raad staat of valt met de kwaliteit van zijn secretariaat dat zijn leden ondersteunt.

De eerste maanden zijn op dit stuk eerder chaotisch geweest en alle leden verlangen naar de dag dat zij wetenschappelijk en technisch goed voorbereide stukken in de twee talen zullen ontvangen die zij rustig kunnen bestuderen voor de bespreking. Dit is natuurlijk de opdracht en verantwoordelijkheid van de voorzitter, maar hiertoe dient hij administratieve handen te krijgen, en assistentie die op een permanente basis wetenschappelijke en technische kwaliteit waarborgt. Wij rekenen erop dat de huidige Minister van Economische Zaken dit nog tot een goed einde kan brengen voor de komende verkiezingen, zoniet dreigt de wetgeving op het bedrijfsrevisoraat te verworden tot holle legistiek.

Het is geenszins de bedoeling van in onze bloeiende radenmaatschappij, een nieuwe zware bureaucratie tot stand te brengen die een onontwarbaar net van reglementeringen zou spannen. De bedoeling is een kleine maar representatieve groep op te bouwen die administratief doeltreffend wordt gesteund, zodat op een wetenschappelijke en maatschappelijk verantwoorde manier kan worden gewerkt.

Als nieuw regulerend lichaam zullen wij zoveel mogelijk de betrokken partijen hun eigen regels laten vaststellen waarbij onze toetsing zal uitgaan van doeltreffendheid en maatschappelijk evenwicht. Als adviesorgaan hebben wij trouwens zeer weinig dwingende bevoegdheden. In dit opzicht wensen wij een voorbeeld te nemen aan de Commissie voor boekhoudkundige normen waarvan de eminente voorzitter trouwens aan de grondslag heeft gelegen van de wetgeving op het bedrijfsrevisoraat en die ik bij deze hiervoor graag bedank en hulde breng.

Er is evenwel een fundamenteel verschil met de Commissie voor boekhoudkundige normen; zij heeft eerder een technische opdrachten moet daardoor de regels hoofdzakelijk op hun doeltreffendheid toetsen.

Wat hier wordt uitgebouwd is een vrij beroep met een uitgesproken maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dit is een nieuwe formule die als zij slaagt model zou kunnen staan voor andere maatschappelijk dienstverlenende beroepen.

Het beroep van accountant werd immers ook voor het eerst wettelijk geregeld, terwijl een wettelijke regeling voor de belastingconsulenten reeds jaren ter studie is.

Overhaast ingrijpen in de reglementering van deze beroepen is uit den boze, maar het is niet wenselijk dat sommige beroepen, waarvan de werkzaamheden zo dicht bij elkaar liggen en elkaar soms overlappen, wel aan allerlei normen zouden onderworpen zijn, en anderen helemaal niet. De zelfregulering door beroepsgenoten zoals die bestaat in andere vrije beroepen blijft voor de bedrijfsrevisoren behouden, maar de controle voor wat aanvaardbaar is in het maatschappelijk verkeer wordt hieraan toegevoegd in de gestalte van de Hoge Raad.

De normen die zullen gelden in het bedrijfsrevisoraat zullen bijgevolg niet zuiver technisch zijn maar moeten ook op hun maatschappelijke aanvaarding worden getoetst. Deze maatschappelijke aanvaarding afwegen vereist een subtiel oordeel dat slechts ingang vindt wanneer er wederzijds vertrouwen bestaat tussen de deelnemers aan het maatschappelijk verkeer. Bij het tot stand brengen van dit vertrouwen zal het Instituut van de Bedrijfsrevisoren een doorslaggevende rol spelen. Het zal van de leden van het Instituut en van hun optreden in de ondernemingen en de ondernemingsraden afhangen of er een klimaat van vertrouwen zal heersen. Indien dit vertrouwen kan worden opgewekt zal de reglementering minimaal en soepel zijn, zoniet dreigen we in een reglementering van "Black Letter Law" te verzanden.

Van de leden van de Hoge Raad kan ik getuigen dat zij hun taak met de grootste ernst opvatten en dat zij tot nu toe een prijzenswaardige inzet hebben betoond. De contacten met het Instituut van Bedrijfsrevisoren verlopen vlot en zonder problemen. Indien voor de verkiezingen de uitbouw van de administratieve structuur is voltooid kunnen wij samen vruchtbaar werken; dat is vandaag mijn diepste wens.

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Ministerieel besluit tot uitvoering van het koninklijk besluit houdende het reglement van inwendige orde van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat.

De Minister van Economische Zaken,

Gelet op de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat, inzonderheid op artikel 101;

Gelet op het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfskosten toegekend aan de leden van het personeel der ministeries;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 april 1985 tot aanstelling van de leden van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat.

Gelet op het koninklijk besluit van 20 juli 1985 houdende het reglement van inwendige orde van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat, inzonderheid op artikel 3.

Gelet op het akkoord van de Minister van Begroting van 31.10.1985;

Gelet op het akkoord van de Staatssecretaris voor Openbaar Ambt van 29.10.1985;

BESLUIT :

Artikel 1. Aan de Voorzitter van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat wordt een jaarlijkse forfaitaire vergoeding van 477.000 F toegekend. Deze bepaling is enkel geldig voor het eerste mandaat.

Artikel 2. § 1. De in artikel 1 bepaalde vergoeding valt onder de mobiliteitsregeling die van toepassing is op de bezoldigingen van de personeelsleden der ministeries.

§ 2. De in § 1 bepaalde vergoeding wordt maandelijks en op het einde van de maand uitbetaald in schijven van één twaalfde.

Art. 3. De leden van de Hoge Raad met uitsluiting van de voorzitter gedurende zijn eerste mandaat, genieten een presentiegeld waarvan het bedrag is vastgesteld op 2.500 per zitting.

Art. 4. De verblijfskosten en reiskosten van de Voorzitter en de leden van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat voor verplaatsingen buiten de agglomeratie Brussel worden vergoed ten belope van het bedrag van de werkelijke kosten mits **voorlegging van bewijskrachtige bescheiden**. Bij gebreke van dergelijke bescheiden, worden deze kosten vergoed volgens het hoogste barema dat terzake geldt voor de rijksambtenaren. De werkelijk kosten mogen dit barema evenmin overschrijven.

Art. 5. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van de dag van de benoeming van de Voorzitter en de leden van de Hoge Raad.

Brussel, 4 november 1985.

De Minister van Economische Zaken,

M. EYSKENS.

De Minister van Begroting,

PH. MAYSTADT.

ONTWERP K.B. TER UITVOERING VAN DE OVERGANGSBEPALINGEN VAN
DE WET 22 JULI 1953 HOUDENDE OPRICHTING VAN EEN INSTITUUT
VAN BEDRIJFSREVISOREN
ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT

De Hoge Raad heeft kennis genomen van het advies dat de Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 12 april 1985 heeft uitgebracht over het ontwerp van Koninklijk Besluit ter uitvoering van de overgangsbepalingen van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van Bedrijfsrevisoren gewijzigd bij de wet van 21 februari 1985. De Hoge Raad sluit zich aan bij de bemerkingen van de Raad van State en heeft gemeend deze als volgt te moeten aanvullen.

ARTIKEL 2

Lid 1 : De Franse tekst "organisation administrative des entreprises" dient naar het Nederlands vertaald te worden zoals in art. 62 van de wet door "administratieve organisatie van de ondernemingen".

De gegevens die in lid 1 worden vermeld kunnen natuurlijk alleen maar gelden bij wijze van voorbeeld en zijn niet beperkend bedoeld. Aan deze niet limitatieve opsomming zou moeten worden toegevoegd na de woorden "van de administratieve organisatie", de woorden "en de interne controle van de ondernemingen".

Lid 3 : Dit lid is een aanvulling op het tweede lid. Vandaar dat het verkieselijk is het woord "tevens" te vervangen door "daarenboven".

De bedoeling van het dossier is de erkenningscommissie toe te laten te oordelen over de bekwaamheid van de kandidaat. Hiertoe is het niet noodzakelijk de beschrijving te kennen van de vennootschap of organisatie waarin hij heeft gewerkt, maar vooral de plaats te kennen die hij in dergelijke vennootschap of organisatie heeft ingenomen en de preciese functies die hij in het geheel heeft uitgeoefend. Dit laatste is noodzakelijk om precies aan te duiden in welke onderdelen van de vennootschaps- of groepsactiviteit de kandidaat ervaring heeft gehad. De tekst zou in die zin moeten worden aangepast.

Lid 4 : De overeenkomsten met derden geven geen uitsluitel over de bekwaamheid van de kandidaat en voegen als zodanig niets toe aan de beoordelingsmogelijkheden van de erkenningscommissie. In die optiek heeft de tekst dan ook geen reden van bestaan. Indien het evenwel de bedoeling is het Instituut van Bedrijfsrevisoren toe te laten te oordelen over mogelijke onverenigbaarheden met activiteiten buiten het bedrijfsrevisoraat heeft de tekst wel zijn nut. In dat geval moet hij evenwel worden aangepast om het beoordelen van de onverenigbaarheden beter tot uitdrukking te brengen. Het Instituut zou dan een kandidaat kunnen toelaten tot de eed onder voorwaarde dat hij bepaalde functies opgeeft of bepaalde contractuele of vennootschapsrechtelijke banden beëindigt.

Het zou verkieselijk zijn de wijze van samenstelling van het dossier over te laten aan de erkenningscommissie, vermits die commissie in eerste instantie over de aanvragen moet oordelen. Deze bevoegdheid zou kunnen worden ondergebracht onder art. 8 of 9 die de werking van de erkenningscommissies regelen.

ARTIKEL 5

Alhoewel dit niet uitdrukkelijk in de tekst van het besluit dient te worden opgenomen, zou het omwille van de techniciteit in het spraakgebruik verkieselijk zijn indien de vertaling vanuit het Duits zou kunnen gebeuren door een bedrijfsrevisor die benevens de taal van de kamer waarvoor hij optreedt, ook het Duits machtig is.

ARTIKEL 8

Het is wel te verstaan dat de plicht tot geheimhouding zich eveneens uitstrekt tot het personeel van het Instituut van Bedrijfsrevisoren dat het secretariaat van de erkenningscommissies verzorgt.

ARTIKEL 9

Lid 1 : Zoals in art. 2 is het verkieselijk te spreken over de "administratieve organisatie van ondernemingen" i.p.v. de administratieve bedrijfsorganisatie. Tevens moet na de woorden "administratieve organisatie" worden toegevoegd : "en de interne controle van de ondernemingen".

Lid 2 : I.p.v. te spreken over "beraadslagend met alle kamers" is het verkieselijk te spreken over "beraadslagend in verenigde kamers".

Het is duidelijk dat de procedureregels bedoeld in het tweede lid van art. 9 enkel betrekking hebben op de interne werking van de erkenningscommissie; zij heeft immers niet de bevoegdheid om andere procedureregels op te leggen.

Wanneer de erkenningscommissie beslist tot het invoeren van een schriftelijke proef; dient deze schriftelijke proef algemeen te worden toegepast op alle kandidaten. De uitslag van de schriftelijke proef kan slechts dienen als één van de verschillende elementen die in aanmerking dient genomen te worden bij de beoordeling van de kandidaat. Een kandidaat mag niet worden geweigerd alleen op grond van de uitslag van de schriftelijke proef.

ARTIKEL 10:

Lid 1 : Dit lid dient te worden aangevuld met een bepaling waarin de commissie de termijn vaststelt binnen dewelke de kandidaat zijn dossier moet indienen, omdat in het derde lid wordt verwezen naar de door de commissie "vastgestelde termijn".

Lid 3 : Indien de kandidaat zijn dossier niet binnen de vastgestelde termijn kan aanvullen, dient hij in elk geval de wettige redenen waarom hij het dossier niet kan aanvullen binnen de vastgestelde termijn ter kennis te brengen van de commissie.

ARTIKEL 11 :

Lid 1 : Het is verkieselijk in het Nederlands te spreken van "door vier leden wordt goedgekeurd" i.p.v. "door vier stemmen wordt gesteund".

Lid 2 : Alhoewel dit niet in de tekst van het K.B. is voorzien, is het duidelijk dat de beslissing van de Raad van het Instituut moet gemotiveerd zijn, wanneer de Raad in afwijking van het advies van de erkenningscommissie de toetreding zou weigeren van een kandidaat als lid van het Instituut.
Dit volgt reeds uit de tekst van de wet die in art. 46 stelt dat : "Elke beslissing van de Raad van het Instituut die betrekking heeft op één welbepaalde persoon wordt met redenen omkleed".
Het is duidelijk dat het toelaten van een kandidaat als lid van het Instituut zo'n beslissing betreft over een persoon. Ter vrijwaring van de rechten van de geweigerde kandidaat is het wenselijk te voorzien in de mededeling aan de kandidaat van de motieven van weigering zowel wat de erkenningscommissie als wat de Raad betreft.

ARTIKEL 15 :

Lid 1 : I.p.v. te eisen dat de meerderheid van de leden van het Instituut de hoedanigheid moeten hebben van bedrijfsrevisor, eist de wet dat alle vennoten, zaakvoerders en bestuurders de hoedanigheid van bedrijfsrevisor dienen te hebben, of een in het buitenland daarmee gelijkgestelde hoedanigheid. De wet legt niet de vereiste van een Belgische meerderheid op.

Vandaar dat het de voorkeur verdient eenvorming te verwijzen naar de wettelijke bepalingen en te specificeren dat vennoten, zaakvoerders en bestuurders ofwel lid moeten zijn van het instituut of in het buitenland een gelijkwaardige hoedanigheid moeten hebben, zoals bepaald in art. 67 van de wet.

ARTIKEL 17 :

Lid 5 : De Franse tekst "organisation administrative des entreprises" dient naar het Nederlands vertaald te worden zoals in art. 62 van de wet door "administratieve organisatie van de ondernemingen". De bedoeling van deze bepaling is eventuele onverenigbaarheden vast te stellen. De tekst zou dan ook in deze zin dienen aangepast te worden naar het voorbeeld van het vierde lid van art. 2.

Lid 6 : De volgorde in de zinsbouw van dit lid zou best worden veranderd, zodat hij wordt afgestemd op de zinsbouw van de andere leden van dit artikel : "6° het bewijs dat Belgische bedrijfsrevisoren in dat land gerechtigd zijn ... indien de vennootschap onder haar vennoten zaakvoerders of bestuurders personen telt die geen lid zijn van het Instituut van Bedrijfsrevisoren, maar ..enz."

De voorwaarden van wederkerigheid die in dit lid worden gesteld eisen voor de leden van het Instituut van Bedrijfsrevisoren in het buitenland een ruimere controlebevoegdheid op dan de Belgische wetgeving terzake toestaat aan buitenlandse bedrijfsrevisoren die in hun land een gelijkwaardige hoedanigheid hebben : de voorwaarde gesteld in het zesde lid eist een rechtstreekse controlebevoegdheid op voor Belgische leden van het Instituut in het buitenland, terwijl de buitenlanders die een gelijkwaardige hoedanigheid bezitten eerst lid moeten worden van het Instituut vooraleer controlebevoegdheid in België te verwerven.

Voor de Hoge Raad van het bedrijfsrevisoraat

mei 1985.

F. VANISTENDAEL
Voorzitter.

STAGEREGLEMENT I.B.R.
ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSREVISORAAT

1. Algemene probleemstelling :

- (1) De fundamentele doelstelling van een stage moet erin bestaan de personen die een aangepaste theoretische vooropleiding hebben gehad door doorgedreven praktijkervaring te bekomen in de technische uitoefening en in de deontologie van hun beroep en tevens de vereiste vaardigheden bij te brengen met betrekking tot de omgang in het maatschappelijk verkeer.
- (2) Hierbij rijzen een aantal fundamentele vragen :
 - Welk is de vereiste theoretische vooropleiding ?
 - Welke zijn de praktische bekwaamheidseisen ?
 - Welke zijn de eisen in verband met de omgang in het maatschappelijk verkeer ?
 - Wie beoordeelt deze bekwaamheidseisen ?
 - Wie organiseert de stage en wie houdt er toezicht op ?
 - Welke zijn de rechten en plichten van respectievelijkde stage-meesters en de stagiairs?
 - Welke zijn de procedureregels ingeval van betwistingen ?
- (3) Het I.B.R. heeft de optie genomen om de stagiairs niet als volwaardige bedrijfsrevisoren te beschouwen en ze derhalve niet op te nemen als lid van het Instituut.
Hierdoor rijzen een aantal andere problemen zoals :
 - Welk is het sociaal statuut van de stagiair ?
 - Welk is het disciplinair statuut van de stagiair ?
 - Welke zijn de deontologische verplichtingen wanneer hij een lid van het Instituut helpt bij de uitoefening van zijn beroep ?

./...

2. Bespreking :

1. Theoretische bekwaamheidsvereisten :

- (4) De theoretische bekwaamheidsvereisten die in het ontwerp van stagereglement werden opgenomen sluiten wel vrij nauw aan bij de 8° EEG richtlijn.

De Hoge Raad is evenwel van oordeel dat de materies die voorzien zijn in de 8° richtlijn zonder enig bezwaar als minimumvereisten letterlijk kunnen worden overgenomen, teneinde iedere dubbelzinnigheid te vermijden op Europees vlak. Daarbuiten kunnen nog specifieke bijkomende vereisten van theoretische kennis gesteld worden indien dit nodig zou blijken.

2. Beoordeling van de theoretische bekwaamheidsvereisten :

- (5) In het ontwerp van stagereglement wordt de theoretische opleiding beoordeeld aan de hand van een proef georganiseerd door het I.B.R. Het I.B.R. zou evenwel niet zelf de theoretische opleiding verzorgen. Dit is een van de twee mogelijkheden voorzien in de 8° richtlijn, die toelaat bij ontstentenis van aangepaste vooropleiding de bekwaamheidsproeven te laten organiseren door het lichaam dat instaat voor de organisatie en de uitoefening van het beroep.

- (6) Volgens de Hoge Raad kan dit een voorlopige oplossing zijn, maar geenszins de definitieve. Als definitieve oplossing opteert de Hoge Raad voor een aangepaste theoretische vooropleiding in overeenstemming met de 8° richtlijn. Zowel de opleiding zelf als de beoordeling ervan zouden dienen georganiseerd te worden buiten het I.B.R., zoals thans het geval is voor alle andere zogenaamde vrije beroepen. Hierdoor moet in de definitieve regeling de theoretische toelatingsproef zoals die thans bestaat bij het begin van de stage, overbodig worden, althans voor de kandidaten die de aangepaste vooropleiding hebben gevolgd.

- (7) In afwachting van een definitieve regeling is de Hoge Raad van oordeel dat aan de kandidaten die een licentiaatsdiploma hebben met minstens vier jaar studie een automatische vrijstelling moet verleend worden in de theoretische vakken van de toelatingsproef en wel in volgende vorm :

- Voor de licentiaten in de economische wetenschappen een vrijstelling voor alle economische vakken in de toelatingsproef, in de mate dat deze vakken vermeld worden op hun diploma.
- Voor de licentiaten in de rechten een vrijstelling voor alle juridische vakken in de toelatingsproef, in de mate dat deze vakken vermeld worden op hun diploma.

./...

In dit verband heeft de Hoge Raad het voornemen om zo snel mogelijk contact op te nemen met de betrokken onderwijskringen teneinde een volwaardige theoretische vooropleiding tot stand te brengen.

- (8) Voor beoefenaars van andere beroepen (met name accountants) die zich kandidaat stellen voor het bedrijfsrevisoraat dienen strikt dezelfde kennisvereisten te worden gesteld als aan de bedrijfsrevisoren. Voor de buitenlandse kandidaten die een stage willen volgen, dienen de gelijkwaardigheidsvereisten inzake diploma en vooropleiding te worden vervuld. Met in achtneming van deze gelijkwaardigheid dienen vrijstellingen te worden verleend.

3. Praktische bekwaamheidsvereisten :

- (9) De praktische bekwaamheidsvereisten kunnen moeilijk in specifieke vakken omschreven worden en moeten in concreto beoordeeld worden. Hierbij is het wenselijk dat de stage zo volledig mogelijk zou zijn en alle aspecten van de beroepsopleiding zou behelzen met in begrip van de verslaggeving in de ondernemingsraden. Tot de bekwaamheidsvereisten behoren eveneens een aantal sociale vaardigheden.

- (10) De organisatie van de stage komt hoofdzakelijk toe aan het I.B.R. en in de eerste plaats aan de stagecommissie en de stagemeester. Om het beslissingsproces te vergemakkelijken is het wenselijk dat de stagecommissie zou bestaan uit een oneven aantal leden. Gezien de specifieke opdrachten van de stagecommissie en gezien de vele bezigheden van de leden van de Raad van het I.B.R. komt het de Hoge Raad niet wenselijk voor alle leden van de stagecommissie te nemen uit leden van de Raad van het I.B.R. Teneinde de band met de Raad van het I.B.R., te behouden kan de Voorzitter van de stagecommissie een lid, maar niet de Voorzitter, zijn van de Raad ; twee andere leden van de stagecommissie zouden bedrijfsrevisoren zijn, niet leden van de Raad van het I.B.R.

Tenslotte zouden de sociale vaardigheden moeten beoordeeld worden door twee buitenstaanders, niet leden van het I.B.R.

De stagecommissie zou aldus 5 leden bevatten : de Voorzitter, lid van de Raad van het I.B.R., twee bedrijfsrevisoren, niet leden van de Raad, aangeduid door het I.B.R., en twee buitenstaanders aangeduid op advies van de Hoge Raad van het Bedrijfsrevisoraat.

De Hoge Raad acht het ook wenselijk een stagecommissie per taalgroep in te stellen, of desnoods één stagecommissie met een nederlands-talige en een franstalige kamer.

4. Beoordeling van de praktische bekwaamheidsvereisten :

- (11) De beoordeling van het vermogen om de theoretische kennis in de praktijk toe te passen, gebeurt in het ontwerp van stagereglement in de vorm van een schriftelijke verhandeling over een opgegeven onderwerp met mondelinge verdediging achteraf. Deze vorm van beoordeling lijkt meer op een eindwerk of verhandeling met verdediging die de bekroning zijn van een theoretische opleiding. De Hoge Raad geeft de voorkeur aan een beperkte praktische proef die door de kandidaat eventueel mondeling kan worden toegelicht. Desnoods kunnen tijdens de stage ook nog andere proeven worden georganiseerd, bv. op het einde van een residentieel seminarie.
- (12) Buiten de praktische proef die georganiseerd wordt op het einde van de stage, wordt het vermogen om de theoretische kennis in de praktijk toe te passen, beoordeeld aan de hand van de stageopdrachten en periodieke stageverslagen die bij de stagecommissie worden ingediend. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de omgang in het maatschappelijk verkeer eveneens moet kunnen beoordeeld worden.
- (13) Gezien de verschillende tijdstippen waarop de stagiairs zich in de loop van het jaar inschrijven, is het wenselijk de praktische proeven tweemaal per jaar te organiseren en hiertoe de stagiairs toe te laten tijdens de laatste zes maanden van hun stage.
- (14) De globale beoordeling van het vermogen om de theoretische kennis in de praktijk om te zetten komt volledig toe aan de stagecommissie, die in samenwerking met de Raad van het I.B.R. de praktische proeven dient te organiseren. De examencommissie die de praktische proef op het einde van de stage beoordeelt zou benevens bedrijfsrevisoren en professoren ook minstens een lid moeten tellen die de sociale vaardigheden van de kandidaat kan beoordelen.

5. Organisatie en toezicht van de stage :

- (15) De Hoge Raad van het Bedrijfsrevisoraat is het uiteraard eens met de algemene strekking van het ontwerp van stagereglement om de organisatie van de stage exclusief toe te vertrouwen aan het I.B.R. en meer bepaald aan de stagecommissie en de stagemeesters. De Hoge Raad wenst het belang te beklemtonen van seminaries en andere specifieke vormen van praktische beroepsopleiding tijdens de stage. Alhoewel het niet noodzakelijk is dat expliciet in het stagereglement op te nemen, vertrouwt de Hoge Raad erop dat het I.B.R. deze professionele opleiding tijdens de stage zal ter harte nemen. Bovendien wenst de Hoge Raad de centrale rol te beklemtonen van de stagemeester : hij is de eerste en belangrijkste verantwoordelijke voor de goede afloop van de stage. In dit verband ontbreekt in het ontwerp reglement iedere selectie en beoordeling van stagemeesters. De ervaring in andere vrije beroepen heeft aangetoond dat het niet vanzelfsprekend is dat iedere beroepsbeoefenaar die de nodige ancienniteit bezit tevens als stagemeester kan optreden. Het is wenselijk dat de stagecommissie een lijst van stagemeesters zou opstellen en kandidaten-stagemeesters tenminste aan een marginale controle zouden onderwerpen.

6. Wederzijdse rechten en plichten en procedureregels :

(16) De Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat is van oordeel dat de rechten van de stagiair beter dienen gevrijwaard te worden en dat in de procedureregels de rechten van de verdediging en met name het recht van de stagiair om gehoord te worden eveneens beter dienen gevrijwaard te worden. De concrete regeling hiervan moet in detail worden uitgewerkt.

7. Het sociaal statuut van de stagiairs :

(17) Het ontwerp stagereglement opteert voor een contract van zelfstandige dienstverlening met mogelijkheid tot bediendencontract. Bovendien zijn de stageovereenkomst en het bediendencontract tot op zekere hoogte aan elkaar gekoppeld.

(18) De Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat is van oordeel dat t.a.v. de stage een contract van zelfstandige dienstverlening en een bediendencontract principieel op dezelfde voet moeten worden behandeld, zonder enige voorkeur voor een of andere formule te laten blijken. Dit waarborgt een maximale soepelheid zowel voor de stagemeeesters als voor stagiairs.

(19) Bovendien wenst de Hoge Raad dat de stageovereenkomst principieel volledig zou ontkoppeld worden van het sociaal statuut van de stagiairs en dat alleen daar waar het niet anders kan er een wederzijdse verwijzing zou zijn. De stageovereenkomst wordt dan een overeenkomst sui generis waarin de wederzijdse rechten en plichten van stagiairs worden opgenomen die specifiek betrekking hebben op de stage als praktische professionele opleiding. De stageovereenkomst heeft eigen onderbrekings- en beëindigingsregels die niet noodzakelijk samenvallen met die van het arbeidsrecht. Naast de stageovereenkomst staat het contract als zelfstandige of als bediende, dat aan eigen contractuele en wettelijke regels is onderworpen.

8. Deontologisch en disciplinair statuut van de stagiairs :

(20) Het ontwerp van stagereglement bepaalt niet duidelijk welk het disciplinair of deontologisch statuut is van de stagiairs. In de optiek van het I.B.R. is de stagiair geen lid van het Instituut maar wel onderworpen aan de deontologie en de discipline van het I.B.R. Het ontwerp laat verder uitschijnen dat de stagiair verplicht onderworpen is aan de Tuchtcommissie en de Commissie van Beroep van het I.B.R., maar behoudt bepaalde disciplinaire en deontologische bevoegdheden voor aan de stagecommissie, zoals bv. schorsing en schrapping, of afwijkingen op onverenigbaarheden. Bovendien wordt het beroep tegen disciplinaire beslissingen niet ingediend bij de Tuchtcommissie of de Commissie van Beroep, maar wel bij de Raad van het I.B.R. Dit is een onduidelijke en dubbelzinnige regeling.

- (21) Aangezien de stagiair nauw samenwerkt met bedrijfsrevisoren, leden van het I.B.R. is de Hoge Raad van oordeel dat principieel voor de stagiairs dezelfde deontologische regels moeten gelden als voor de leden van het I.B.R., zoniet zou de deontologische beroepsuitoefening volledig kunnen worden ondermijnd. Overigens wordt van de stagiair verwacht dat hij zich deze deontologie eigen maakt.
- (22) Anderzijds is de stagiair geen lid van het I.B.R., en is hij nog maar in opleiding zodat de kans dat hij een deontologische regel overtreedt groter is. Men kan hem terzake niet op dezelfde wijze beoordelen als een ervaren bedrijfsrevisor. Bovendien moet er inzake ~~de~~ verenigbaarheden in ieder geval een bijzondere regeling voor de stagiairs worden voorzien.
- (23) Er bestaan verschillende formules om met deze twee fundamentele gegevens rekening te houden. De Hoge Raad stelt een formule voor waarbij de disciplinaire en deontologische bevoegdheden in eerste aanleg exclusief zou worden toegekend aan de stagecommissie. Dit houdt in dat klachten niet alleen van de stagemeeester, maar ook van andere bedrijfsrevisoren en derden tegen een stagiair moeten worden ingeleid bij de stagecommissie. De stagecommissie kan de stagiair immers van redelijk nabij volgen. De stagecommissie oordeelt op grond van de deontologische en tuchtregels van het I.B.R., rekening houden met de bijzondere positie van de stagiairs. Aangezien de stagemeeester de eerste verantwoordelijke is voor de stage en bijgevolg ook voor de naleving van disciplinaire en deontologische regels door de stagiairs, moet voor enige disciplinaire procedure door de stagecommissie wordt ingesteld, de stagemeeester van de betrokken stgaiair worden gehoord, teneinde uitleg te kunnen verstrekken. Beroep tegen de beslissing van de stagecommissie wordt ingesteld bij de Commissie van Beroep en niet bij de Raad van het I.B.R. In geval van beroep brengt de Voorzitter van de stagecommissie die in eerste aanleg heeft gezeteld verslag uit bij de Commissie van Beroep. Dit lijkt de Hoge Raad de meest aangewezen formule om een aangepaste deontologische en disciplinaire jurisprudentie voor de stagiair te ontwikkelen, zonder van de eenheid van deontologische en disciplinaire regels af te wijken.

9. Vereniging van stagiairs :

- (24) Het ontwerp reglement gaat ervan uit dat de stage een strikt persoonlijke aangelegenheid is tussen de stagiair en zijn stagemeeester. Bovendien is er geen enkele mogelijkheid voorzien waarbij de stagiairs als groep over hun problemen en moeilijkheden kunnen praten met het I.B.R. Dit wordt overgelaten aan de vrijheid van vereniging.

- (25) De ervaring heeft uitgewezen dat stagiairs in om het even welke opleiding veel praktisch kunnen leren door hun ervaringen uit te wisselen. De Hoge Raad vertrouwt erop dat het I.B.R. de stagiairs in de gelegenheid zal stellen om zelfstandig en onder elkaar op geregelde tijdstippen hun beroepservaringen uit te wisselen.
- (26) Het zou eveneens wenselijk zijn dat het ontwerp stagereglement uitdrukkelijk de mogelijkheid zou bevatten om zich te organiseren in een eigen vereniging die als gesprekspartner door het I.B.R. (nl. de Raad en de Stagecommissie) wordt erkend. Dit is des te meer van belang daar de stagiairs volgens het Inwendig Reglement geen enkele inspraak hebben in het I.B.R.

HOGE RAAD VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT

TWEEDE ADVIES INZAKE HET STAGEREGLEMENT

In zijn vergadering van 17 april 1986 heeft de Hoge Raad kennis genomen van het ontwerp van stagereglement zoals het na zijn eerste advies op datum van 07.02.1986 werd geamendeerd door het Instituut van Bedrijfsrevisoren.

De Hoge Raad stelt vast dat met uitzondering van zijn voorstel tot samenstelling van de stagecommissie (art. 5) nagenoeg met al zijn voorstellen en suggesties werd rekening gehouden. Na discussie en artikelsgewijze bespreking suggereert de Hoge Raad nog volgende kleine verbeteringen, die overigens door de vertegenwoordiger van het Instituut der Bedrijfsrevisoren worden aanvaard :

- Art. 16 : Wanneer een kandidaat een universitair diploma kan voorleggen dient hij eveneens te worden vrijgesteld van de taalproef. Wanneer een kandidaat alle vereiste vakken reeds heeft afgelegd tijdens een universitaire opleiding dient hij zich niet meer voor het examen aan te bieden, maar moet het Instituut enkel nog controleren of de vakken vermeld op het diploma overeenstemmen met deze vereist in het stagereglement.
- Art. 20 : Voor de proefperiode wordt na discussie een termijn van 12 maanden vooropgesteld.
- Art. 24/1. lid en 3. lid : De vrijstellingen die in deze leden worden voorzien zijn niet facultatief maar verplicht.
- Art. 36 : De stagiairs moeten het eindstageexamen kunnen afleggen na 2,5 jaar stage.
- Art. 37 : Het jurylid dat niet tot het Instituut behoort wordt aangeduid door het Instituut op voordracht door de Hoge Raad.
- Art. 38 : Het woord memorandum dient vervangen door "verklarende nota" en het woord verdediging door het woord "toelichting". Bovendien moeten eveneens de sociale vaardigheden van de kandidaat worden beoordeeld.
- Art. 39 : Na het voorstellen van het eindstageexamen, met een eventuele herkansing in hetzelfde jaar, dient de kandidaat tijdens ieder van de drie verlengingen van de stage telkens nog een kans te krijgen om het examen af te leggen.

Het Koninklijk Besluit dat het stagereglement bekrachtigt dient eveneens te bepalen wanneer het stagereglement precies in voege treedt. Voor de detailbespreking artikel per artikel wordt verwezen naar de notulen van de vergadering van 17 april 1986. Mits de hierboven vermelde wijzigingen en de ter vergadering genotuleerde opmerkingen wordt het voorgelegde ontwerp stagereglement eenparig door de aanwezige leden van de Hoge Raad goedgekeurd.

HOGHE RAAD VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT

DERDE ADVIES INZAKE HET STAGEREGLEMENT

In zijn vergadering van 29 mei 1986 heeft de Hoge Raad kennis genomen van het ontwerp stagereglement zoals het na zijn tweede advies op datum van 17.04.1986 werd gewijzigd door het Instituut van Bedrijfsrevisoren.

De Hoge Raad stelt vast dat een aantal wijzigingen die nochtans in de besprekingen met de vertegenwoordigers van het Instituut uitdrukkelijk waren overeengekomen niet in de verbeterde tekst zijn opgenomen.

Deze punten zijn de volgende :

Art 9/6° : In de nederlandse tekst moet het woord "Hem" worden geschrapt zoals in de franse tekst reeds is gebeurd.

Art 16 : De vrijstelling is niet facultatief maar verplicht, vandaar dat het woordje "kunnen" in de nederlands tekst moet geschrapt worden zoals reeds is gebeurd in de franse tekst.

Bovendien wordt aan de houder van een universitair diploma, behaald in een van de landstalen, vrijstelling verleend van de taalproef. Hiertoe moet aan art. 16 al. 1 de volgende tekst worden toegevoegd : "alsmede van de taalproef bedoeld in art. 15 derde lid, wanneer het universitair diploma in een van de landstalen werd afgeleverd".

Het is eveneens wel te verstaan dat een kandidaat die alle vereiste vakken reeds heeft afgelegd tijdens zijn universitaire opleiding, zich niet meer voor het examen moet aanbieden. Het Instituut moet enkel nog controleren of de vakken vermeld op het diploma overeenstemmen met deze vereist in het stagereglement.

Art 24/1° lid : De vrijstelling geldt enkel voor het praktisch stagelopen, maar niet van het eindstageexamen. De vrijstelling van de stage, kan dus slechts gedeeltelijk en nooit volledig zijn, vandaar de noodzaak de woorden "geheel of" te schrappen. Het facultatieve karakter van de vrijstelling kan behouden blijven.

Art 37 : Het is wel te verstaan dat de benoeming van het jurylid dat niet tot het IBR behoort, gebeurt op voordracht van de Hoge Raad, zonder dat dit evenwel uitdrukkelijk in het stagereglement dient vermeld.

Er dient op gewezen dat in art 15 er een discrepantie is tussen de franse en de nederlandse tekst met betrekking tot de materies die heel uitmaken van het toegangsexamen tot de stage. Met name voor de 7° en de 8° gedachtenstreek dient de vertaling gecoördineerd te worden, bij voorkeur in de termen van de 8° richtlijn.

85-86/7

17 MAART 1986. - KONINKLIJK BESLUIT
BETREFFENDE DE VOORDRACHT DOOR DE ONDERNEMINGSRADEN VAN
KANDIDATEN VOOR DE OPDRACHT VAN COMMISSARIS-REVISOR OF
VAN BEDRIJFSREVISOR.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, inzonderheid op artikel 15 quinquies ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat;

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. §1. Dit besluit is van toepassing op alle ondernemingen bedoeld in artikel 15 bis, van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven tenzij er in de ondernemingsraad een andersluidend akkoord werd gesloten over de procedure tot voordracht van kandidaten voor de opdracht van commissaris-revisor of van bedrijfsrevisor, vastgesteld bij proces-verbaal ten minste drie maanden vóór de dag waarop de benoeming van de commissaris(sen)-revisor(en) of de bedrijfsrevisor(en) plaats zal hebben in de schoot van de onderneming, door de algemene vergadering der vennoten of bij ontstentenis daarvan door het statutair orgaan dat bevoegd is voor het bestuur van de onderneming of door het ondernemingshoofd.

§2. Wanneer er in een onderneming meerdere ondernemingsraden zijn en deze afzonderlijk vergaderen gelden de bepalingen van artikel 1. §1 van dit besluit voor ieder van deze ondernemingsraden afzonderlijk.

Wanneer er in een onderneming meerdere ondernemingsraden zijn en deze afzonderlijk vergaderen gelden de overige bepalingen van dit besluit slechts voor die ondernemingsraden waarin binnen de in artikel 1. §1 bepaalde termijn geen andersluidend akkoord werd gesloten over de procedure tot voordracht van kandidaten voor de opdracht van commissaris-revisor of van bedrijfsrevisor.

./..

§3. Wanneer er in een onderneming een gemeenschappelijke vergadering van de ondernemingsraad wordt belegd overeenkomstig artikel 15 van de collectieve arbeidsovereenkomst van 9 maart 1972 tot coördinatie van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten akkoorden en de collectieve arbeidsovereenkomst betreffende de ondernemingsraden, overeenkomst die algemeen bindend werd verklaard bij koninklijk besluit van 12 september 1972, gelden de bepalingen van dit besluit voor deze gemeenschappelijke vergadering.

§4. Wanneer er voor meerdere juridische entiteiten slechts één ondernemingsraad bestaat, wordt voor de toepassing van de termijn vermeld in artikel 1. §1 de datum in aanmerking genomen waarop de eerste benoeming voor één van de juridische entiteiten zal plaats hebben.

Art. 2. Ten minste twee maanden vóór de dag waarop de benoeming van de commissaris(sen)-revisor(en) of de bedrijfsrevisor(en) plaats zal hebben in de schoot van de onderneming dient de ondernemingsraad ten minste éénmaal beraadslaagd en eventueel beslist te hebben over de kandidaturen voorgesteld door het orgaan dat statutair bevoegd is voor het bestuur van de onderneming of door het ondernemingshoofd.

Art. 3. Indien op de in artikel 2 bedoelde vergadering van de ondernemingsraad geen overeenstemming kan worden bereikt over de voorgestelde kandidaat commissaris(sen)-revisor(en) of bedrijfsrevisor(en) moet over de voordracht opnieuw beraadslaagd en beslist worden uiterlijk op de laatste vergadering van de ondernemingsraad vóór de datum waarop de benoeming in de schoot van de onderneming zal plaats hebben.

Indien er voor die datum geen gewone vergadering van de ondernemingsraad meer wordt gehouden moet desgevallend een bijzondere vergadering van de ondernemingsraad worden bijeengeroepen. Het orgaan dat statutair bevoegd is voor het bestuur van de onderneming of het ondernemingshoofd kunnen desgevallend één of meer nieuwe kandidaat commissarissen-revisoren of bedrijfsrevisoren voordragen.

Art. 4. Alle schriftelijke inlichtingen die de kandidaat commissaris(sen)-revisor(en) of bedrijfsrevisor(en) hebben meegedeeld aan het statutair orgaan dat bevoegd is voor het bestuur van de onderneming of aan het ondernemingshoofd met het oog op het voordragen van hun kandidatuur in de ondernemingsraad, moeten samen met de uitnodigingen tot in de in artikel 2 of 3 bedoelde vergaderingen van de ondernemingsraad vooraf worden meegedeeld aan de leden van de ondernemingsraad.

Buiten de in het eerste lid bedoelde inlichtingen moet aan de leden van de ondernemingsraad een "curriculum vitae" worden meegedeeld, alsmede, indien een meerderheid van werknemersafgevaardigden hierom verzoekt, een nota betreffende een raming van de omvang en de vergoeding van de uit te voeren prestaties en een beschrijving van hun inhoud.

Art. 5. Op verzoek van een meerderheid van werknemersafgevaardigden van de ondernemingsraad moet(en) de voorgestelde kandidaat-commissaris(sen)-revisor(en) of bedrijfsrevisor(en) worden uitgenodigd om te verschijnen op de vergadering van de ondernemingsraad die over de voordracht beraadslaagt. De kandidaat-commissaris-revisor of bedrijfsrevisor moet aanwezig zijn op de vergadering van de ondernemingsraad waartoe hij wordt uitgenodigd ten einde zich voor te stellen.

Hij dient te antwoorden op de vragen die hem gesteld worden in verband met de aard en de omvang van zijn opdracht in de onderneming evenals de uitoefening ervan.

Art. 6. Wanneer een onderneming meerdere ondernemingsraden telt worden, voor het bepalen van de meerderheid voorgeschreven door artikel 15ter, §2, eerste lid van de voornoemde wet van 20 september 1948, die raden geacht één enkel kiescollege te vormen, ongeacht of zij zich afzonderlijk dan wel in gemeenschappelijke vergadering over de hun voorgestelde kandidaturen uitspreken.

Art. 7. Wanneer er voor meerdere juridische entiteiten slechts één ondernemingsraad bestaat, geldt de beraadslaging en de beslissing van de enige ondernemingsraad voor al die juridische entiteiten, waarvoor de ondernemingsraad eenzelfde beslissing wenst te nemen over de hem voorgelegde voordracht(en). In dat geval wordt voor de toepassing van de termijnen vermeld in artikels 2 en 3 de datum in aanmerking genomen waarop de eerste benoeming voor één van deze juridische entiteiten zal plaats hebben.

Art. 8. De termijn bepaald in artikel 1 van dit besluit is niet van toepassing op de benoeming van commissaris(sen)-revisor(en) of bedrijfsrevisor(en) die krachtens de wet of de statuten moet plaatsvinden vóór 1 juni 1986.

De termijn bepaald in artikel 2 van dit besluit is niet van toepassing op de benoeming van commissaris(sen)-revisor(en) of bedrijfsrevisor(en) die krachtens de wet of de statuten moet plaatsvinden vóór 1 mei 1986.

Art. 9. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 1986.

Art. 10. Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 17 maart 1986.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Economische Zaken,

Ph. MAYSTADT

./..

TOEPASSING VAN DE WET HOUDENDE HERVORMING VAN HET
BEDRIJFSREVISORAAT OP DE ZIEKENHUIZEN

In zijn vergadering van 10 oktober 1985 heeft de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat geadviseerd inzake de vraag uitgaande van het Instituut van Bedrijfsrevisoren, betreffende de toepassing van de controle van het bedrijfsrevisoraat op de ziekenhuizen.

De Hoge Raad meent dat de toepassing van de wet van 21 mei 1985 op de ziekenhuizen onverkort dient gehandhaaft te worden. De Hoge Raad is er zich van bewust dat het onaangepast karakter van het rekeningenstelsel van de ziekenhuizen aanleiding kan geven tot moeilijkheden bij de toepassing van de controle.

Hij meent evenwel dat deze vraag zijn competentie te buiten gaat en behoort tot de bevoegdheid van de Commissie voor Boekhoudkundige normen. Deze commissie moet worden gevraagd om in overleg met het Ministerie van Volksgezondheid en eventueel het Instituut van Bedrijfsrevisoren een aangepast rekeningenstelsel uit te werken.

ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT INZAKE EEN VERZOEK
TOT AFWIJKING UITGAANDE VAN HET NATIONAAL INTERMUTUALISTISCH COLLEGE,
VAN DE TOEPASSING VAN DE WET HOUDENDE HERVORMING VAN HET BEDRIJFSREVISOR-
AAT.

Tijdens zijn vergadering van 10 oktober 1985 heeft de Hoge Raad een verzoek uitgaande van het Nationaal Intermutualistisch College onderzocht met betrekking tot de toepassing van de wet van 21 februari 1985 houdende hervorming van het bedrijfsrevisoraat op de mutualiteitsverenigingen.

Aangezien de uitzonderingen op de toepassing van de wet uitdrukkelijk door de wetgever werden opgesomd en de brief van het Nationaal Intermutualistisch College geen enkel element bevat dat toelaat een afwijking toe te staan, ziet de Hoge Raad geen enkele reden waarom de mutualiteitsverenigingen aan de toepassing van de wet van 21 februari 1985 zouden ontsnappen.

Met betrekking tot de mutualiteitsverenigingen die erkend werden als verzekeringsorganisme, houdt de Hoge Raad zijn advies in beraad over de vraag of de controle van deze organismen moet gebeuren door gewone bedrijfsrevisoren of door revisoren die speciaal erkend werden voor de verzekeringsondernemingen.

Advies inzake de toepassing van de wet op het
bedrijfsrevisoraat in de diamantsector.

Namens de Hoge Raad van Diamant werd een verzoek ingediend om de bepalingen van de wet op het bedrijfsrevisoraat gedurende 5 jaar uit te stellen of om de toepassingscriteria van de wet specifiek aan de diamantsector aan te passen.

Het verzoek tot uitstel steunt op de volgende overwegingen :

1. De criteria voor de toepassing van de wetgeving met name balanstotaal 40 miljoen BF en omzet 80 miljoen BF zijn van die aard dat heel wat zeer kleine diamantbedrijven (in het totaal 1500) onder de toepassing van de wet zouden vallen.
2. Gezien de meestal zeer beperkte administratieve organisatie en gezien het feit dat de transacties met een minimum aan documenten gebeuren en tegen contante betaling, is het voor de bedrijfsrevisor vrijwel onmogelijk om de juistheid en de volledigheid van de opbrengst te verantwoorden en te **certificeren**.
Hij zal zich voor het waarden van de diamantvoorraad op het einde van het boekjaar moeten laten bijstaan door een deskundige.
3. Het aantal deskundigen is beperkt en de expertise van aanzienlijke stocks is tijdrovend.

Vandaar dat wordt gevreesd dat de controlerende bedrijfsrevisor meestal een onthoudende verklaring zal afgeven.

De Hoge Raad is van oordeel dat er geen aanleiding bestaat om in een specifieke bedrijfssector afzonderlijke toepassingscriteria op te stellen die zouden afwijken van de algemene wettelijke criteria. Buiten de diamantsector zijn er immers nog andere sectoren die gekenmerkt worden door een hoge toegevoegde waarde per volume van de verhandelde producten. Ook zonder controle door bedrijfsrevisoren is de toepassing van de wet op de jaarrekeningen aan hierboven vermelde criteria gebonden en deze jaarrekeningen moeten naar waarheid worden opgesteld, zodat de waardering van voorraden en het registreren van de bewerkingen principieel dezelfde problemen oproepen ongeacht of er certificatie door bedrijfsrevisoren is gebeurd of niet.

De drempel van de toepassingscriteria moet bij algemene maatregel worden vastgelegd. In dit verband is het wellicht nuttig te verwijzen naar de voorstellen om de toepasselijke criteria bij algemene maatregel aan te passen en met 50 % te verhogen tot respectievelijk 60 miljoen F balans-totaal en 120 miljoen F omzet. Dergelijke verhoging van de criteria zou ook gelden voor de diamantsector en een aantal kleinere bedrijven van de controle door bedrijfsrevisoren uitsluiten.

./..

Wat de opdracht van de bedrijfsrevisoren betreft is het niet hun taak om de voorraden zelf te waarderen. Hun certificeringsplicht beperkt er zich toe te controleren of de toegepaste boekhoudkundige methodes en de eventueel door experts toegepaste waarderingsmethodes van de voorraden, in de sector verantwoord en gebruikelijk zijn zodat zij kunnen bevestigen dat de jaarrekeningen ernstig werden opgesteld. Welke boekhoudkundige technieken en welke waarderings technieken van de diamantsector als ernstig moeten worden beschouwd, zodat de jaarrekeningen kunnen worden gecertificeerd, kunnen door de Hoge Raad van Diamant en het Instituut van Bedrijfsrevisoren eventueel in samenwerking met de Commissie voor Boekhoudkundige normen worden vastgelegd.

Het bepalen van de boekhoudkundige technieken en de waarderingsmethodes die een correct beeld geven van de verhandelingen en de aanwezige voorraden in de diamantsector is een technisch probleem dat door deskundig overleg tussen de drie hogervermelde instanties dient te worden opgelost.

TOELATING NEDERLANDSE REGISTERACCOUNTANTS.

Zodra de definitieve toelatingsvoorwaarden tot de uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisoren in België bij Koninklijk Besluit zijn vastgelegd, zal worden onderzocht in welke mate de opleiding van Nederlandse Registeraccountants voldoet aan de voorwaarden voor de uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor in België. Deze toelatingsvereisten zullen grotendeels gegrond zijn op de vereisten vastgelegd in de 8° Europese richtlijn van 12 mei 1984 houdende de erkenning van personen belast met de wettelijke controle van boekhoudbescheiden.

In afwachting kunnen de Nederlandse Registeraccountants zich zoals ieder ander kandidaat stellen als bedrijfsrevisor binnen de voorwaarden die in de overgangsbepalingen van de wet van 21 februari zijn opgenomen (art. 62 van de wet vermeld in uw brief). Hiertoe moeten zij een toelatingsexamen ondergaan dat op dit ogenblik wordt georganiseerd door het Instituut van Bedrijfsrevisoren. De voorwaarden van het toelatingsexamen zijn gevat in het Koninklijk Besluit van 15 mei 1985 tot uitvoering van de overgangsbepalingen.

./..

ADVIES OVER HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 1985

HOUDENDE DE HERVORMING VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT

Na bespreking van de cijfergegevens betreffende het aantal van de te begeven opdrachten en het aantal van de bedrijfsrevisoren dat beschikbaar zal zijn in de loop van 1986 is de Hoge Raad van het Bedrijfsrevisoraat van oordeel dat het toepassingsgebied van de wetgeving inzake het bedrijfsrevisoraat inzake de aanstelling van de commissarissen van vennootschappen, voor het ogenblik moet samenvallen met het toepassingsgebied van de wet op de jaarrekeningen zoals dit wordt voorgesteld in de 4de Europese richtlijn van 27 november 1984

- 145 miljoen fr. jaaromzet
- 70 miljoen fr. balanstotaal
- 50 tewerkgesteld personeel

Ten einde nochtans de beschikbare opdrachten beter te spreiden in de tijd en tussen de verschillende categorieën van kandidaat-revisoren die zich bij de ondernemingen aanbieden en gedreven door de bekommernis tot een geleidelijke invoering van de wet met name voor de kleine en middelgrote ondernemingen die minder ervaring hebben met bedrijfsrevisoren, acht de Hoge Raad en het Bedrijfsrevisoraat het wenselijk de datum van het invoegetreden van de wet uit te stellen met één jaar voor de vennootschappen waarin het cijfer van het tewerkgesteld personeel 50 werknemers niet overschrijdt en dit zonder rekening te houden met de andere criteria van de wet op de jaarrekeningen.

ADVIES OVER DE PARLEMENTAIRE VRAAG VAN SENATOR
W. PEETERS VAN 20 MEI 1985.

Vraag : Accountants en bedrijfsrevisoren - Inschrijving in handelsregister.

De wet op de hervorming van het revisoraat voorziet in de reglementering van het beroep van accountant.

In de omschrijving van de werkzaamheden van de accountant staat onder punt 4 geschreven : "De organisatie en het voeren van de boekhouding van derden".

Het voeren van een boekhouding van derden kan gebeuren als computerservicebureau (verwerking van de verstrekte gegevens) of daadwerkelijk het uitvoeren van de inschrijvingen in de wettelijke dagboeken van de opdrachtgever.

Vermits prestaties van een accountant alsmede deze van een bedrijfsrevisor gerangschikt worden onder "het vrije beroep" is normaliter geen inschrijving in het handelsregister vereist.

Nochtans komen onder de nomenclatuur van de inschrijvingen in het handelsregister de termen "boekhoudbureau, adviesbureau voor fiskale aangelegenheden ..." voor.

Dit kan wel voor verwarring zorgen en daarom vernam ik graag van de geachte Minister :

1. Is een accountant of bedrijfsrevisor die zich tot de wettelijk opgesomde werkzaamheden beperkt, verplicht een inschrijving in het handelsregister te nemen ? .

2. Indien ja, op welke basis en voor welke activiteiten ?

./..

ANTWOORD :

De hoedanigheid van handelaar en de eraan verbonden verplichting tot inschrijving in het handelsregister worden bepaald door de artikelen 1 en 2 van het Wetboek van Koophandel.

Artikel 1 stelt dat handelaar is, hij die daden stelt die door de wet daden van koophandel worden genoemd, en daarvan hoofdzakelijk of aanvullend zijn gewoon beroep maakt. Dergelijke daden veronderstellen speculatie of een winstoogmerk.

Artikel 2 bepaalt dat "iedere onderneming van agentschappen en zakenkantoren" een handelsdaad uitmaakt. Een agentschap of een zakenkantoor is een inrichting die met winstoogmerk andermans belangen waarneemt (Fredericq, Handboek van Belgisch Handelsrecht, I, 1971, blz. 136, nr. 113; VAN RIJN-HEENEN, Principes de droit commercial, T.I. nr. 380, Hof van beroep Brussel, 29/01/1975, Pas. 1975, II, 103).

Het volstaat dat men zijn diensten aanbiedt aan het publiek en daartoe georganiseerd is; het louter feit dat de prestaties van intellectuele aard zijn betekent nog niet dat ze geen handelsactiviteit kunnen inhouden; het bestaan van deontologische regels is niet strijdig met de hoedanigheid van handelaar.

Wat de bedrijfsrevisoren betreft kan gesteld worden dat de door de wet voorbehouden en opgelegde taken van verslaggeving aan de ondernemingsraad en het uitoefenen van de opdracht van commissaris-revisor, duidelijk geen zaakwaarneming en bijgevolg ook geen daden van koophandel uitmaken. De essentie van de opdracht van de bedrijfsrevisor is immers dat hij zijn opdracht, ook al is ze vanzelfsprekend bezoldigd, in volle onafhankelijkheid uitoefent, terwijl de essentie van de zaakwaarneming precies is dat de zaakwaarnemer zich met zijn opdrachtgever identificeert voor al diens zakelijke belangen.

Wat de niet voorbehouden activiteiten betreft stelt artikel 7 bis van de wet op het bedrijfsrevisoraat (zoals gewijzigd door artikel 40 van de wet van 21 februari 1985) dat de bedrijfsrevisor geen enkele commerciële bedrijvigheid mag uitoefenen.

Dit sluit uiteraard iedere geregelde activiteit uit bestaande uit daden van koophandel in de zin van artikel 2 van het Wetboek van Koophandel, en iedere vorm van zaakwaarneming zoals bedoeld in genoemd artikel 2.

De conclusie is dat de bedrijfsrevisor, tenzij hij de wet zou overtreden, niet als een handelaar kan worden beschouwd en bijgevolg ook niet moet ingeschreven worden in het handelsregister.

De bedrijfsrevisoren die zich tijdens de overgangsregeling van artikel 67 van de wet van 21 februari 1985, verenigen in een handelsvennootschap met burgerlijk doel, dienen evenwel voor hun vennootschap een inschrijving te vragen in het register der burgerlijke vennootschappen.

./..

Voor de accountants liggen de zaken minder duidelijk. Volgens de lijst van de ondernemingen die verplicht zijn een inschrijving in het handelsregister aan te vragen (vastgesteld bij K.B. van 31/08/1964) vallen boekhoudbureaus, met inbegrip van het accountantsonderzoek, evenals adviesbureaus inzake fiscale, financiële, sociale en handelsaangelegenheden, onder de toepassing van de wetgeving op het handelsregister. Accountants en verenigingen of vennootschappen van accountants vallen dus in principe onder de verplichting om een inschrijving in het handelsregister aan te vragen.

De wet van 21 februari 1985 heeft wellicht impliciet hierin een zekere wijziging gebracht. Art. 81 van voornoemde wet staat immers uitdrukkelijk toe dat mits toestemming van het Instituut van Accountants, de accountant commerciële activiteiten mag ontplooiën. Het is duidelijk dat een uitdrukkelijke toestemming tot het voeren van commerciële activiteiten weinig zin heeft voor een accountant, wanneer hij uit hoofde van zijn hoofdactiviteit zelf (accountancy) reeds als een handelaar zou moeten worden beschouwd.

Bovendien stelt de wet van 21 februari 1985 in art. 100 de mogelijkheid open voor een accountant om toe te treden tot een burgerlijke professionele vennootschap. Dit veronderstelt dat het beroep van accountant zelf, of althans de in art. 78 van de wet voor de accountant voorbehouden activiteiten, als een burgerlijke, niet commerciële activiteit moet worden beschouwd.

Hieruit dient men te besluiten dat de accountant die zich beperkt tot de voorbehouden activiteiten geen inschrijving dient te nemen in het handelsregister.

Evenwel staat artikel 81 van de wet uitdrukkelijk toe dat mits toestemming van het Instituut de accountant commerciële activiteiten mag ontplooiën. De accountant die naast zijn voorbehouden taken dergelijke commerciële activiteiten ontplooit met of zonder de instemming van het Instituut wordt handelaar in de zin van artikel 2 van het Wetboek van Koophandel en moet een inschrijving vragen in het handelsregister. Voor accountants die evenwel geen enkele commerciële activiteit ontplooiën geldt deze verplichting niet.

Wat de vennootschappen van accountants betreft moet in afwachting van de invoering van de burgerlijke professionele vennootschap worden aangenomen dat zij handelsvennootschappen zijn in de zin van het Wetboek van Koophandel met verplichting tot inschrijving in het handelsregister. Dit volgt uit artikel 81 § 1 van de wet van 21 februari 1985, vermits de commerciële activiteiten door dergelijke vennootschappen steeds mogen worden uitgeoefend, zonder voorafgaandelijke toestemming van het Instituut.

Dit volgt eveneens uit artikel 100 van genoemde wet waar de hoedanigheid van lid van het Instituut van accountants in afwachting van de invoering van de burgerlijke professionele vennootschap kan verworven worden door alle rechtspersonen (met inbegrip van zuivere handelsvennootschappen) terwijl voor de bedrijfsrevisoren in artikel 67 van dezelfde wet van 21 februari 1985 slechts wordt toegekend aan burgerlijke vennootschappen die de vorm van een handelsvennootschap aannemen. Hieruit mag men aannemen dat een vennootschap van accountants een echte handelsvennootschap kan zijn en dan ook logischerwijze moet worden ingeschreven in het handelsregister.

Uitzondering hierop vormen deze vennootschappen van accountants die zich zouden beperken tot de voorbehouden activiteiten in artikel 78 en die zouden worden opgemaakt als een burgerlijke vennootschap met de vorm van een handelsvennootschap. Voor deze vennootschap is er geen verplichting tot inschrijving in het handelsregister, maar wel tot inschrijving in het register van de burgerlijke vennootschappen.

Het burgerlijk doel van deze vennootschap zou in dergelijk geval evenwel duidelijk moeten blijken uit haar beperkte statutaire doelomschrijving in de zin van de voorbehouden activiteiten vermeld in artikel 78 van de wet van 21 februari 1985 en ook tot deze activiteiten beperkt blijven.

85-86/14

ADVIES INZAKE DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 1985 HOUDENDE
HERVORMING VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT OP DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN
DE WATERDISTRIBUTIE.

Tijdens zijn vergadering van 23 januari 1986, heeft de Hoge Raad zijn vroeger ingenomen standpunt van verzet tegen specifieke afwijkingen voor individuele ondernemingen bevestigd.

De enige afwijkende maatregelen die stroken met de huidige wettekst zijn deze genomen krachtens artikel 29 § 1, lid 2 en die, volgens het advies van de Hoge Raad, moeten voldoen aan de algemene criteria gesteld in dat artikel.

De N.M.W.D., een onderneming opgericht onder de vorm van een coöperatieve vennootschap, heeft de verplichting commissarissen te benoemen die lid zijn van het Instituut der Bedrijfsrevisoren vanaf het ogenblik dat aan de toepassingsvoorwaarden van de wet op de jaarrekening wordt voldaan. Alle commissarissen benoemd in toepassing van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen moeten de hoedanigheid van bedrijfsrevisor bezitten. Deze voorwaarde geldt niet voor de Regeringscommissarissen of ander commissarissen aangeduid krachtens een andere wetgeving dan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

Het feit dat de statuten van de N.M.W.D. de verplichting voorzien om negen commissarissen te benoemen verhindert niet de toepassing van de wet ; het enige middel om het aantal commissaris-revisoren te verminderen bestaat in het verminderen van het aantal commissarissen dat voorzien is in de statuten.

Het artikel 33 van de statuten, dat de samenstelling van de algemene vergadering regelt, doet een bijzonder probleem rijzen. Dit artikel voorziet inderdaad dat de commissarissen die lid zijn van het comité van toezicht in de algemene vergadering zitting hebben.

Deze bepaling is onverenigbaar met het principe van de absolute onafhankelijkheid van de commissaris-revisoren zoals vastgesteld door de wet van 21 februari 1985. Op dit punt zouden de statuten van de N.M.W.D. blijkbaar moeten gewijzigd worden teneinde een volledige scheiding tussen de activiteiten van de commissarissen enerzijds en deze van de raad van bestuur en de algemene vergadering anderzijds, te waarborgen.

ADVIES INZAKE DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 1985 HOUDENDE
HERVORMING VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT OP DE SOCIALE VERZEKERINGSKASSEN
VOOR ZELFSTANDIGEN.

Tijdens zijn vergadering van 23 januari 1986, heeft de Hoge Raad zijn vroeger standpunt bevestigd. Hij verzet zich tegen bijzondere afwijkingen voor zekere kategoriën ondernemingen en eveneens voor individuele ondernemingen.

De enige afwijkende maatregelen die stroken met de wet zijn deze genomen krachtens het artikel 29 S 1,2^o lid en die een algemeen karakter moeten hebben.

In het geval van de sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen, dient besloten te worden tot de toepasselijkheid van de wet op elke kas waarin een ondernemingsraad bestaat (minstens honderd werknemers).

Het feit dat de sociale verzekeringskassen reeds gecontroleerd worden door het Ministerie van Sociale Zaken heeft terzake geen belang omdat het voorwerp van deze controle volledig verschilt met de opdracht van de revisor in de ondernemingsraad.

AANVULLEND ADVIES INZAKE DE HOEDANIGHEID VAN ERKENDE BEDRIJFSREVISOREN
VOLGENS DE WET VAN 9 JULI 1975 MET BETREKKING TOT DE CONTROLE OP DE
MUTUALISTISCHE VERENIGINGEN.

De Hoge Raad heeft in een advies dat op 23/10/1985 aan de Minister van Economische Zaken werd toegezonden, reeds bevestigd dat de wet van 21 februari 1985 van toepassing is op de mutualistische verenigingen, opgericht krachtens de wet van 29 juni 1894.

In dit advies had de Hoge Raad zich niet uitgesproken over de vraag of de bij de mutualistische verenigingen benoemde bedrijfsrevisoren de hoedanigheid van bedrijfsrevisor, erkend krachtens de wet van 9 juni 1975 houdende controle van de verzekeringsondernemingen, moesten hebben.

Aangezien artikel 2 § 2,1° van deze wet formeel de mutualistische verenigingen uitsluit van de toepassing van de controle der verzekeringsondernemingen, volgt hieruit dat de revisoren die hun functie uitoefenen in mutualistische verenigingen niet de hoedanigheid van erkend revisor voor verzekeringsondernemingen moeten hebben.

Het volstaat dat de bij de mutualistische verenigingen benoemde revisoren de hoedanigheid hebben van lid van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

85-86/17

ADVIES INZAKE DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 1985
BETREFFENDE DE HERVORMING VAN HET BEDRIJFSREVISORAAT OP DE
ONDERLINGE BORGSTELLINGS-VERENIGING DER BELGISCHE GEMEENTE -
ONTVANGERS.

Aangezien volgens het schrijven van 11 december 1985 uitgaande van heer Directeur-generaal, de Coöperatieve Vereniging van Belgische Gemeenteontvangers ver onder de toepassingscriteria blijft van de wet van 17 juli 1975 in verband met de jaarrekeningen, is er voor genoemde Vereniging geen verplichting meer een bedrijfsrevisor aan te stellen als commissaris-revisor, wanneer de functie van commissaris uit de statuten werd geschrapt. De vervanging van commissarissen door een college van toeziende vennoten die zich mogen laten bijstaan of vervangen door een accountant is volledig in overeenstemming met de wet en maakt de aanstelling van een commissaris-revisor overbodig.

De preciese vraag in verband met het handhaven van de Algemene Raad (art. 36 en 37 van de statuten) en in verband met de ambtshalve benoeming van commissarissen-vennoten tot toeziende vennoten (ontwerp art. 34) is meer een interpretatie van vennootschapsrecht, die toekomt aan het departement van Justitie en aan de rechtbanken. Onder het bovenstaande voorbehoud meent de Hoge Raad toch te mogen stellen dat de figuur van de Algemene Raad vrij kan geregeld worden in de statuten van een coöperatieve vereniging en dat bijgevolg toeziende vennoten lid kunnen zijn van de Algemene Raad. Hetzelfde geldt voor de ambtshalve aanstelling van de commissarissen-vennoten tot toeziende vennoten. Wanneer een dergelijke overgangsmaatregel in de statuten is bedongen, is zij rechtsgeldig vastgelegd door de Algemene Vergadering van vennoten.

HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAATPERSMEDEDELING

Op 1 maart is de wet van 21 februari 1986 betreffende de hervorming van het bedrijfsrevisoraat definitief in werking getreden. Dit betekent dat vanaf nu in alle handelsvennootschappen (met uitzondering van de vennootschap onder firma en de gewone commanditaire vennootschap) de taak van commissaris moet uitgeoefend worden door een bedrijfsrevisor die de naam van commissaris-revisor zal dragen.

Deze verplichting om een commissaris-revisor te benoemen geldt enkel voor die handelsvennootschappen die onderworpen zijn aan de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van ondernemingen ; dit wil zeggen de vennootschappen die twee van de drie hierna gestelde criteria overschrijden : 145 miljoen BF jaaromzet, 70 miljoen BF balanstotaal of 50 werknemers.

De commissaris-revisor moet benoemd worden op de eerste algemene vergadering die volgt op de datum van de definitieve in werkingtreding van de wet (1 maart 1986).

De vennootschappen die beneden de toepassingsnormen vallen van de wet op de jaarrekeningen moeten geen commissaris-revisor aanstellen. Indien evenwel hun statuten toch de benoeming van één of meer commissarissen voorzien, moet die commissaris een bedrijfsrevisor zijn onder de benaming commissaris-revisor. Alleen wanneer in die vennootschappen de opdracht van commissaris wordt afgeschaft ten gevolge van een wijziging van de statuten door de algemene vergadering bestaat er geen verplichting meer voor een bedrijfsrevisor als commissaris-revisor te benoemen. In dat geval wordt de controle op de jaarrekeningen in principe uitgevoerd door de vennoten zelf die zich kunnen laten bijstaan door een accountant.

Ongeacht de rechtsvorm waarin de onderneming wordt gevoerd moet eveneens een bedrijfsrevisor worden aangesteld in alle ondernemingen die een ondernemingsraad hebben (ondernemingen met tenminste 100 werknemers).

In de ondernemingen die de vorm van een hogervernoemde handelsvennootschap hebben zal er een commissaris-revisor moeten worden aangesteld op de eerste jaarvergadering na 1 maart 1986. In de andere (bijvoorbeeld V.Z.W.'s) zal een bedrijfsrevisor moeten worden aangesteld binnen twaalf maanden na de definitieve in werking treding van de wet, dit is uiterlijk op 28 februari 1987.

./...

In alle ondernemingen met een ondernemingsraad moet ongeacht hun rechtsvorm de kandidaat bedrijfsrevisor of de kandidaat commissaris-revisor bovendien worden aanvaard door een meerderheid van de ondernemingsraad als geheel en door een meerderheid van de werknemersafgevaardigden. De ondernemingsraad moet hiervoor een procedure van voorstelling uitwerken. Een modelprocedure werd vastgelegd bij Koninklijk Besluit van toepassing vanaf 1 maart 1986 en dat eerstdaags zal verschijnen. Dit besluit regelt o.m. de inlichtingen die de bedrijfsrevisor met het oog op zijn benoeming moet verstrekken aan de ondernemingsraad en de termijnen waarbinnen de ondernemingsraad zich over de kandidaturen dient te beraden en uit te spreken.

Bij deze gelegenheid doet de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat een oproep aan alle betrokken partijen, werkgevers, werknemers en bedrijfsrevisoren om in de ondernemingsraden te streven naar een loyale toepassing van de wet op de hervorming van het bedrijfsrevisoraat.